

ANÀLISI

Escrivint el manual morat

De fa poc menys de dos anys que sentim parlar constantment d'un nou partit, Podemos, que ens diu que allò de la fi de la *vella política*, de la superació de l'eix esquerra-dreta i de la desmitificació de la Transició, ja és una realitat. Tots plegats els hem observat amb incredulitat, recel, entusiasme i una miqueta de suspicàcia. Hem vist com naixien, com irrompien sobtadament a les eleccions europees, com facilitaven la conformació de governs d'esquerres a molts llocs i com encaraven les eleccions generals amb la intenció de ser un actor clau. I ací ens trobem ara, amb

AÍDA
VIZCAINO
@AidaViz

uns resultats espectaculars en tots els sentits, tot esperant saber què passarà les setmanes vinents. I gràcies, fonamentalment, a les estratègies territorials que han desenvolupat.

El principal obstacle al qual s'enfronta qualsevol partit de nova creació és la captació de recursos econòmics, humans, mediàtics i informacionals, especialment si és tracta d'una formació de base social. Si, a més a més, hom vol concórrer a les eleccions generals, el panorama no pinta massa bé, llevat que s'alie amb estructures ja presents que compensen la manca d'una estructura orgànica.

I precisament això ha fet Podemos als territoris històrics: a Catalunya amb En Comú (més ICV i EUiA), al País Valencià amb Compromís, i a Galícia, amb Anova (més Esquerda Unida i les Marees). És a dir, s'alinea amb formacions de defensa de la identitat local (en el sentit autòcto-

